

Konstnärer från Hälsingland och Ångermanland

Grupputställning på Galleri Sjögatan Sju

En i hög grad uppiggande utställning är det som Sundsvalls konstförening lyckats få till stånd genom att bjuda in konstnärer från Hälsingland och Ångermanland. I den nedre utställningssalen intar Sara-Vide Ericsons målning *The Hint* en dominerande position. Motivet är en bröt med orangefärgade pinnar, sådana som sätts upp längs vägkanterna på hösten för att snöröjarna inte ska köra i diket. De ligger slängda mot några björkstamma och bildar en pil, en hänvisning, mot någonting okänt. I samma rum finns också hennes målning *The First Tipii*. Bilden visar en liten kåta av brädlappar. Den ser ut att vara skapad av barn för att leka koja i. På galleriets övervåning finns ännu en bild av Sara-Vide Ericson, *Carrier*. I den står en helt desperat människa på knä i skogen.

Max Book är representerad med fyra mindre målningar, som också var med på hans utställning på Waldemarsudde våren 2016. I de fyra bilderna skymtar hav, himmel, stränder, ibland något som kan vara ett hus, okända föremål och mänskliga gestalter. Målningarna glittrar av mörka färgtoner, gåtfullhet och obskyra fenomen. Beträktaren sugts in och det är möjligt att stå där och titta hur länge som helst. Men det finns inte tid till det, här finns mer att se.

En för mig ny bekantskap är Per Elof Nilsson Ricklund, med rötter i Örnsköldsvik. Han arbetar i en realistisk tradition och är verksam som lärare vid The Florence academy of art, enligt hemsidan en skola "For the Training of the Professional Realist Painter and Sculptor". Hans teckningar och målningar är ytterst välgjorda men att kalla dem realistiska är att ta i. Bilderna är tungt symbolladdade och det handlar snarast om någon form av 1600-talsmålarkonst tillämpad på nutida smak.

Äldst bland utställarna är Olle Gustafsson från Klockestrand norr om Ångermanälven. Han är inte bara äldst, av målningarna att döma är han gladast också. *Solens hamn* och *Blå hamn* skildrar en och samma hamn i olika starka färger. Bilderna hänger sida vid sida och kontrasterar mot varandra. På övervåningen finns Olle Gustafssons kraftfulla gestaltning av blåsippor.

Två grafiker, Christer Carlstedt och Ann-Kristin Källström, medverkar. Källström visar ett par utsökta miniatyrer, *Underneath IV* och *Underneath V*. Carlstedt visar två etsningar men också en ljuvligt fantasieggande teckning i blyerts, *Granön II*. Det skymtar någonting som kan vara en ö, i dimmornas dunkel.

Samuel Anderssons bilder är till en början mycket diskreta, men drar till sig uppmärksamheten och fördjupas. En målning med titeln *Mary Shelley Residue II* ser ut som ett rorschachtest, eller är det vad som blir kvar av en människa, eller mensblod? Tekniken är gouache och klorin.

En som tar de textila uttrycken till nya höjder är Linda Lasson. Hon broderar med enkla kaststygn färgfält som blir till landskap, natur och djur. Det är som om hon, med hjälp av sitt omständliga broderande, försöker hålla kvar den natur som håller på att gå förlorad.

I utställningen visas också akvareller av Michael B Hardt, keramik av Lena Andersson, silverarbeten av Svensson Löfstedt och verk av Anders Åberg. Samtliga utställare bor i eller har någon form av anknytning till Ångermanland eller Hälsingland. Det märkliga är

KONST VÄSTERNORRLAND

Landstinget, Regional Utveckling, 871 85 Härnösand 0611-80214

Red: Mats de Vahl mobil:070-2476939 epost: mats.de.vahl@lvn.se

att de fungerar så bra ihop. De tycks ha någonting gemensamt i de stämningar och känslolägen de uttrycker. Kanske är det erfarenheten av att leva i barrskogsbältet och den, i en bredare mening, kulturella gemenskapen som finns här. Det är också anmärkningsvärt att regionens konstnärer håller så genomgående hög nivå.

Efter att utställningen visats i Sundsvall kommer den att gå vidare och med stöd från landstinget visas av konstföreningarna i Matfors, Ånge, Kramfors, Örnsköldsvik och Härnösand.

Text och foto: Karin Kämsby
Volym 2016-11-29